

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Nicolae Gordilă,

Judecători: Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu și Ion Guzun

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Ion Gavriiliuc și avocatului Alexandru Ursachi în numele inculpatelor Tatiana Mostovoi-Filimancov și Elena Roibu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Roibu Elena Carp, născută la 03.06.1962, moldoveancă, originară și domiciliată în r-nul Criuleni, s. Boșcana;

Mostovoi -Filimancov Tatiana Mihail, născută la 06.03.1979, moldoveancă, originară din r-nul Criuleni, domiciliată în mun. Chișinău, str. Costiujeni 12/2, ap.53.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 10.12.2013-26.06.2014;

- instanța de apel: 01.09.2014-17.12.2014;

- instanța de recurs: 17.04.2015-16.06.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 iunie 2014, inculpata *Elena Roibu Carp* a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 42 alin.(2), 45, 324 alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu amendă de 2 000 (două mii) unități convenționale, ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei închisorii în penitenciar pentru femei, de tip închis.

S-a stabilit inculpatei Elena Roibu Carp, măsura de reprimare sub formă de arest preventiv pînă la intrarea în vigoare a sentinței, dispunîndu-se luarea ei sub strajă, imediat, din sala de judecată.

Termenul de ispășire a pedepsei, de calculat din data pronunțării sentinței – 26 iunie 2014, cu deducerea din termenul pedepsei a perioadei de aflare în stare de arest, din 24 octombrie 2013 pînă la 23 decembrie 2013, inclusiv.

Prin aceeași sentință, *Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail* a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 42 alin.(5), 45, 324 alin.(3) lit. a) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni, cu amendă în mărime 2 000 (două mii) unități convenționale, ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de interes public pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei închisorii în penitenciar pentru femei, de tip închis.

S-a stabilit inculpatei Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail, măsura de reprimare sub formă de arest preventiv, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, dispunîndu-se luarea ei sub strajă imediat, din sala de judecată.

Termenul de ispășire a pedepsei s-a dispus a se calcula din data pronunțării sentinței – 26 iunie 2014, cu deducerea din acesta, a perioadei de aflare în stare de reținere din 24 octombrie 2013 pînă la 26 octombrie 2013, inclusiv.

1.1. Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 iunie 2014, instanța ținînd cont de faptul că inculpatele Roibu Elena Carpt și Mostovoi - Filimancov Tatiana la momentul retragerii completului în deliberare, au abandonat sala de ședințe lipsind de la pronunțarea dispozitivului sentinței, a ordonat investigații de căutare ale acestora, cu instalarea lor la momentul reținerii în Penitenciarul 13, mun. Chișinău.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constata că, Elena Roibu, deținînd funcția de judecător al Judecătoriei Criuleni în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.1648-III din 22.01.2004, funcție pentru care modul de numire este reglementat de Constituția Republicii Moldova, fiind astfel persoană cu funcție de demnitate publică, reprezentînd potrivit art. 1 alin.(1) și (2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului (în continuare Legea nr. 544-XII), unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de îndeplinire a justiției, pe care le execută în baza legii, avînd, în temeiul art.15 alin.(1) lit. a) - e) din Legea nr.544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai legea la îndeplinirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile

Codului de etică al judecătorului și în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr.544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligată de a respecta prevederile art.art.5 alin.(1) lit.g) și 9 alin.(3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.366/15 din 29.11.2007, potrivit cărora judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere, judecătorul nu se poate implica în activități care încălcă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudecăți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, încălcând prevederile enunțate, a comis în calitate de autor acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, exprimate prin corupere pasivă săvârșită cu participație complexă, în următoarele circumstanțe.

La 01.08.2013, în calitate de judecător al judecătoriei Criuleni, Elenei Roibu i-a fost repartizată spre examinare în fond, cauza penală nr.2013210136 pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal privind învinuirea lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban în comiterea vătămării intenționate medii a integrității corporale lui Gheorghe Coliba. În rezultatul înțelegerii prealabile cu avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, apărător al inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban, prin mijlocirea de către aceasta a acțiunilor criminale, Elena Roibu, pe parcursul examinării cauzei penale date, a pretins și a primit ca rezultat al extorcării, suma de 2 000 euro de la Margareta și Mihail Chetrușca - părinții inculpatului Andrian Chetrușca, pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința acestuia și a lui Vasile Pogriban.

Astfel, întru realizarea intențiilor lor criminale, la 01.10.2013, în jurul orei 10.50 avocata Tataiana Mostovoi-Filimancov, aflându-se în biroul său de serviciu situat în or. Criuleni, str.31 august 1989 nr. 90, în scopul primirii sumelor bănești în mărime de 2 000 de euro de la Margareta și Mihail Chetrușca a extorcat de la Margareta Chetrușca suma menționată, pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în cauza penală de învinuire a lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban, de către judecătorul Elena Roibu.

În continuarea intențiilor lor criminale, la 02.10.2013, în jurul orei 16.05, aflându-se în localitatea Coșernița, pe traseul Criuleni - Chișinău, avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, repetat, a extorcat suma de 2 000 euro de la Andrian Chetrușca și mama acestuia, Margareta Chetrușca, pentru pronunțarea de către magistratul Elena Roibu în privința ultimului și a lui Vasile Pogriban a sentinței de achitare, invocând necesitatea transmiterii banilor în termeni restrânși.

Ulterior, la 03.10.2013, în jurul orei 11.15, aflându-se în preajma Judecătoriei Criuleni, amplasată pe str.31 august 1989 nr. 70, avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov, în continuare, a extorcat de la Margareta Chetrușca suma de 2 000 euro întru emiterea de către magistrat a sentinței de achitare în cazul inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban.

La 03.10.2013, Elena Roibu, știind cu certitudine că, banii nu au fost transmiși, a amânat ședința de judecată pentru o altă zi - 24.10.2013.

Astfel, întru realizarea intențiilor lor criminale, la 24.10.2013, în jurul 07.00, aflându-se la intersecția str. Ismail și D. Cantemir din mun. Chișinău, în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896, avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov a primit de la Margareta Chetrușca suma de 2 000 euro care constituia conform ratei oficiale de schimb suma de 35 592,2 lei, bani ce nu i se cuvin, pentru a-i transmite judecătorului Elena Roibu întru condiționarea ei la pronunțarea sentinței de achitare. Îndată după primirea banilor, avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov, având asupra sa suma de 2 000 euro primiți de la Margareta Chetrușca, s-a deplasat spre orașul Criuleni.

În aceeași zi, la 24.10.2013, în jurul orei 07.57 judecătorul Elena Roibu, aflându-se în ograda casei sale în satul Boșcana, raionul Criuleni, a primit de la avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov suma de 1 050 euro care, conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova (1 euro = 17,7961 lei), constituiau 18 685,905 lei, din suma de 2 000 euro extorcați și primiți de la Margareta Chetrușca pentru emiterea sentinței de achitare în procesul penal de învinuire a lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban.

Aproximativ peste 20 de minute a aceleiași zile, Elena Roibu a urcat în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896, utilizat de către avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov și împreună, s-au deplasat în orașul Criuleni, la serviciu.

La 24.10.2013, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul Elenei Roibu, amplasat în satul Boșcana, raionul Criuleni, din polița a doua, de sus a dulapului amplasat în dormitorul casei sale, au fost depistați bani în sumă de 1 000 euro transmiși ei de către avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov din suma de 2 000 euro, primită de ultima de la Margareta Chetrușca pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban.

Instanța a mai reținut că, Tatiana Mihail Mostovoi-Filimancov exercitând profesia de avocat în baza licenței nr.2425 din 16.11.2012, eliberată de Ministerul Justiției, fiind împuternicită în baza contractelor de asistență juridică nr.9 și nr.10 din 23.07.2013, de a apăra interesele inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban în procesul penal de învinuire a acestora de vătămare intenționată medie a integrității corporale a lui Gheorghe Coliba, prin înțelegere prealabilă și de

comun acord cu judecătorul Judecătorei Criuleni, Elena Roibu, a contribuit în calitate de complice la comiterea acțiunilor, exprimate prin corupere pasivă săvârșită prin participație complexă în următoarele circumstanțe.

La 01.10.2013, în calitate de judecător al Judecătorei Criuleni, Elenei Roibu i-a fost repartizată spre examinare în fond cauza penală nr.2013210136 pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal privind învinuirea lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban în comiterea vătămării intenționate medii a integrității corporale lui Gheorghe Coliba. În rezultatul înțelegerii prealabile cu Elena Roibu, avocatul Tatiana Mihai Mostovoi- Filimancov în calitate de apărător al inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban, prin mijlocirea de către aceasta a acțiunilor criminale a Elenei Roibu, pe parcursul examinării judiciare a cauzei penale nr.2013210136, a pretins și a primit ca rezultat al extorcării suma de 2 000 euro de la Margareta și Mihail Chetrușca, părinții inculpatului Andrian Chetrușca, pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința lui și Vasile Pogriban în cauza penală menționată.

Astfel, întru realizarea intențiilor criminale, la 01.10.2013, în jurul orei 10.50 avocatul Tataiana Mostovoi-Filimancov, aflându-se în biroul său de serviciu, situat în or. Criuleni, str. 31 august 1989 nr. 90, în scopul primirii sumelor bănești în mărime de 2 000 de euro de la Margareta și Mihail Chetrușca a extorcat de la prima, suma menționată pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în cauza penală de învinuire a lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban de către judecătorul Elena Roibu.

În continuarea intențiilor criminale, la 02.10.2013, în jurul orei 16.05, aflându-se în localitatea Coșernița, pe traseul Criuleni-Chișinău, avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov, repetat, a extorcat suma de 2 000 euro de la Andrian Chetrușca și mama acestuia, Margareta Chetrușca, pentru pronunțarea de către magistratul Elena Roibu în privința lui și a lui Vasile Pogriban a sentinței de achitare, invocând necesitatea transmiterii banilor în termeni restrânși.

Ulterior, la 03.10.2013, în jurul orelor 11.15, aflându-se în preajma Judecătorei Criuleni, amplasată pe str.31 august 1989 nr. 70, avocatul Tatiana Mostovoi- Filimancov în continuare, a extorcat de la Margareta Chetrușca suma de 2 000 euro, întru emiterea de către judecătorul Elena Roibu a sentinței de achitare în cazul inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban.

La 03.10.2013, Elena Roibu, știind cu certitudine că, banii nu au fost transmiși, a amânat ședința de judecată pentru o altă zi, 24.10.2013.

Astfel, întru realizarea intențiilor lor criminale, la 24.10.2013, în jurul 07.00 aflându-se la intersecția str. Ismail și D. Cantemir din mun. Chișinău, în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896, avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov a primit de la Margareta Chetrușca suma de 2 000 (două mii) euro ce constituia conform ratei oficiale de schimb suma de 35 592,2 lei, bani, ce nu i se

cuvin pentru a-i transmite judecătorului Elena Roibu întru condiționarea ei la pronunțarea sentinței de achitare.

Îndată după primirea banilor, avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, având asupra sa suma de 2 000 euro primiți de la Margareta Chetrușca, s-a deplasat spre orașul Criuleni, unde, în jurul orei 07.57 min., aflându-se în ograda casei judecătorului Elena Roibu din s. Boșcana, r-ul Criuleni, i-a transmis acesteia suma de 1 050 euro care, conform ratei oficiale de schimb constituiau suma de 18 685,905 lei, din suma de 2 000 de euro extorcați și primiți de ea de la Margareta Chetrușca pentru emiterea sentinței de achitare în procesul penal de învinuire a lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban. Restul sumei de 950 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei (1 euro = 17,7961 lei) constituiau 16 906,865 lei, din suma extorcată de 2 000 euro, avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov și-a reținut-o pentru sine, în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896. Aproximativ peste 20 min., Elena Roibu a urcat în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896, utilizat de către avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov și împreună s-au deplasat în orașul Criuleni, la serviciu.

La 24.10.2013, în cadrul percheziției efectuate în automobilul de model „Opel Tigra” cu n/î C QV 896, amplasat pe str.31 august 1989 nr.90, or. Criuleni, care este utilizat de către avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, au fost depistați bani în sumă de 950 euro din suma de 2 000 de euro, primită de ultima de la Margareta Chetrușca, pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpaților Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban, de către judecătorul Elena Roibu.

3. Nefiind de acord cu sentința, au depus apeluri avocatul Gavriiliuc Ion în numele inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov și avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatei Elenei Carp Roibu, prin care au solicitat:

3.1. *avocatul Gavriiliuc Ion în numele inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov*, casarea totală a sentinței și a încheierii din 26.06.2014 de ordonare a investigațiilor de căutare a inculpatelor, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatelor.

În motivarea cererii declarate apelantul a indicat că:

- sentința primei instanțe este ilegală și neîntemeiată ca urmare a faptului că, în speță se întrunesc cele 3 elemente ale art.94 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală referitoare la provocare, facilitare și încurajare, apărătorul susținând că, probele au fost dobândite cu încălcarea dată, deoarece interpușii organului de poliție au provocat, facilitat și încurajat comiterea infracțiunii imputate, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Chetrușca Margareta și Chetrușca Mihail, invocând că, potrivit jurisprudenței CtEDO, provocatori pot fi nu doar ofițerii serviciilor secrete ci și alte persoane care acționează la indicația acestora, în cazul

dat fiind vorba de Chetrușca Margareta care a acționat din numele ofițerilor CNA și a întreprins acțiuni ce se încadrează în norma invocată;

- Tatiana Mostovoi-Filimancov nu se încadrează în noțiunea de „persoană cu funcție de demnitate publică”, în temeiul art.123 Cod penal, motiv pentru care cererea sa de scoatere a acesteia de sub urmărire penală ilegal a fost respinsă, deoarece aceasta exercita activitate de avocat și nu putea fi atribuită la categoria persoanelor ce deține o funcție de demnitate publică și acțiunile acesteia nu pot constitui latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, respectiv, nu poate fi reținută agravanta de comiterea a infracțiunii de două sau mai multe persoane, deoarece aceasta nu poate fi comisă în ipoteza în care una din persoane nu întrunea semnele subiectului infracțiunii;

- în temeiul art.251 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că rechizitoriul nu corespunde cerințelor de formă și conținut, sesizarea prin intermediul acestuia a instanței, constituie o încălcare ce atrage nulitatea absolută a actului procedural dat, acesta fiind inefficient referitor la informarea inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov referitor la învinuirea adusă, deoarece faptele imputate acesteia sunt descrise sub modelul infracțiunii pe care ultima ca subiect în virtutea activității sale nu avea posibilitatea să o comită;

- instanța de fond, pînă la finalizarea dezbaterilor judiciare, deliberare și pronunțare a sentinței a solicitat prezența escortei, astfel încît, în opinia apărătorului, acesta avea sentința pregătită din timp, fapt confirmat prin înscrisurile audio ale ședinței de judecată;

- instanța eronat a respins cererile apărării privind recunoașterea nulă a probelor prin efectuarea perchezițiilor la domiciliul Elenei Roibu și a examinării ei corporale, invocînd că, infracțiunea imputată nu avea un caracter flagrant, astfel încît urma a fi obținut acordul Consiliului Superior al Magistraturii, contrar fiind îngădit dreptul garantat de Lege, iar la percheziționarea Elenei Roibu, aceasta a fost dezbrăcată pînă la piele, ceea ce constituie o înjosire și o încălcare a art.6 al Convenției;

- instanța a respins nefondat și cererea privind recunoașterea nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a Tatiane Mostovoi-Filimancov din 26.10.2013, deoarece audierea acesteia a fost începută în lipsa apărătorului, prezența căruia era obligatorie, fapt confirmat și de avocatul de atunci al inculpatei, poziția instanței fiind contradictorie, deoarece a constatat că, acuzatorul de stat nu a valorificat remediile naționale privind verificarea faptelor de rele tratamente, ce constituie un drept al inculpatei, reducînd sancțiunea cu 6 luni în calitate de compensație;

- prin încheierile judecătorului de instrucție prin care au fost autorizate percheziția personală și examinarea corporală a Elenei Roibu și percheziția la

domiciliul acesteia, se indică că, demersul procurorului se respinge, dar în dispozitiv se indică că, acesta se admite, eroare ce nu a fost corectată, astfel încât, procesele-verbale urmează a fi declarate nule, autorizarea fiind realizată ilegal;

- în paginile stenogramei lipsesc semnăturile, ce urmau a fi aplicate în temeiul art.132/9 alin.(9) Cod de procedură penală, iar fotografiile nu sunt date, astfel încât este imposibilă stabilirea datei realizării lor. Totodată, menționează asupra lipsei proceselor-verbale referitoare la înzestrarea Margaretei Chetrușca cu tehnică audio-video conform art.260 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală;

- în temeiul art.132/4 alin.(10) Cod de procedură penală, este interzisă dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații cu privire la raporturile legale de asistență juridică dintre avocat și client, iar odată ce împreună cu Chetrușca Margareta se afla și fiul acesteia Andrei, care avea calitatea de inculpat, dispozițiile normei se referă și asupra mamei sale, care are calitatea de client, iar interceptarea convorbirilor telefonice a avut loc în contradicție cu art.132/5 Cod de procedură penală, nici una din persoane nefiind informată despre măsurile operative de investigație date;

- inculpatele nu au fost informate despre faptul că, investigația a fost efectuată de mai mulți ofițeri de urmărire penală, acestea fiind private de dreptul de a le înainta recuzare, iar întrebarea referitoare la existența unei astfel de cereri de recuzare în instanța de judecată, constituie o batjocură. Instanța de fond a neglijat aceste circumstanțe și a încălcat, astfel, prevederile art.8 Cod de procedură penală și art.6 par.(2), ce instituie prezumția nevinovăției;

- încheierea contestată din 26.06.2014, contravine prevederilor art.469 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia, căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa, se efectuează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa.

3.2. avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatei Elena Roibu, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, declararea ca ilegală a sintagmei din sentință în privința măsurii de reprimare sub formă de arest preventiv al Elenei Roibu până la intrarea în vigoare a sentinței, casarea hotărârii contestate cu adoptarea unei noi soluții prin care inculpata Elena Roibu să fie achitată în raport cu învinuirile aduse și anularea încheierii din 26.06.2014, prin care s-a dispus efectuarea investigațiilor de căutare a acesteia.

În motivarea apelului a indicat că:

- concluzia instanței referitoare la faptul că, anume Elenei Roibu îi revine calitatea de autor în participație cu inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov, latura subiectivă fiind realizată prin participație complexă și lipsa în actul de acuzare a obiectului juridic special, constituie o încălcare a dreptului la apărare, acuzatul beneficiind de dreptul de a fi informat nu doar referitor la acuzare ci și la

încadrarea juridică a faptelor sale, în timp ce organul de urmărire penală, nu a determinat esența obiectului juridic special al infracțiunii, din actul de acuzare fiind imposibil de desprins vreun element ce ar permite constatarea că, acuzarea a luat în calcul, la calificarea infracțiunii, obiectul juridic special, iar instanța a încercat din oficiu să descrie esența acestui element, deși acesta, nefiind desfășurat în actul de acuzare, nu putea fi reținut de instanță din oficiu în temeiul art.24 Cod de procedură penală;

- instanța de fond a invocat doar la general latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, iar referitor la latura subiectivă aceasta urma să descrie detaliat în ce consta intenția directă a inculpatei, aceasta nefiind descrisă nici în ordonanța de punere sub învinuire nici în rechizitoriu, astfel încât instanța nu a avut în opinia avocatului, dreptul de a atribui Elenei Roibu calitatea de autor;

- declarațiile inculpatelor, deși au fost descrise, nu au fost apreciate corect de instanță reieșind din ansamblul de probe examinate, iar constatarea că, scopul primirii sumei de 2 000 euro, era pronunțarea unei sentințe de achitare nu se confirmă prin probe, stenogramele convorbirilor dovedind că, acestea au fost purtate de Tatiana Mostovoi-Filimancov și nu de Elena Roibu, probe referitoare la implicarea acesteia lipsind, martorul Chetrușca Margareta confirmând că, nu a avut convorbiri cu Elena Roibu;

- în speță au fost realizate acțiuni de provocare în cadrul operațiunilor sub acoperire, prin promisiunea de facilități, în speță lipsind probe ce ar confirma că, activitate delictuală s-ar fi produs fără intervenția agenților statului, ceea ce nu poate să producă o condamnare în temeiul jurisprudenței CtEDO, iar martorii au fost îndemnați de persoanele cu funcții de răspundere de la CNA, să depună intenționat declarații false în cadrul urmăririi penale;

- declarațiile făcute de Tatiana Mostovoi-Filimancov în cadrul urmăririi penale nu puteau fi puse la baza sentinței ca urmare a faptului că, aceasta declarat că, nu a avut nici o înțelegere cu Elena Roibu referitoare la transmiterea surselor financiare, banii fiind primiți prin inducerea în eroare a soților Chetrușca în vederea dobândirii sumei în calitate de onorariu. Aceasta a mai declarat că, a fost constrânsă psihic și sub amenințare să dea declarațiile corespunzătoare, iar apărătorul nu a participat la începutul audierii inculpatei, acestea urmând a fi coroborate cu declarațiile martorilor Cazacu Dumitru și Danilov Nina, declarațiile oferite la 26.10.2013, fiind suspecte în condițiile în care, la 24 și 25.10.2013 aceasta a refuzat să ofere declarații. Mai indică că, instanța a oferit acuzatorului posibilitatea să efectueze investigații în acest sens, constatând ulterior inacțiunea acestuia, iar nevalorificarea remediilor naționale privind verificarea faptelor reale constituie o încălcare a dreptului inculpatei, instanța aplicând prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, deși urma să acționeze în conformitate cu art.94

Cod de procedură penală, circumstanțe care sunt confirmate prin lipsa unei bancnote cu valoare de 50 euro, pe care Tatiana Mostovoi-Filimancov a fost obligată să declare că a transmis-o Elenei Roibu;

- prima instanță eronat a apreciat critic declarațiile referitoare la împrumutul sumei de 1 000 euro în august 2011 și solicitarea de restituire a acestora în primăvara anului 2013 ca urmare a faptului că, mamei sale i se făcuse rău, deoarece acest fapt, se confirmă prin certificatul medical, aceasta plecând în toamna anului 2013, la sanatoriu, recepționarea sumei nefiind negată, dar nu demonstrează că, Elena Roibu cunoștea despre proveniența banilor, instanța neglijând în acest sens declarațiile martorilor Spetețchi Iurii și Staci Cristina, aceasta limitându-se doar la constatarea relațiilor existente între aceștia și inculpată. Faptul că, Tatiana Mostovoi-Filimancov a avut în perioada 28.12.2012-23.07.2013 încasări de 25 700 lei nu denotă că, aceasta dispunea de surse financiare, deoarece nu au fost examinate și cheltuielile pe care le-a avut avocata;

- măsurile de urmărire au fost întreprinse fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii deși infracțiunea nu a fost una flagrantă;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 s-au respins, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatele au săvârșit infracțiunea imputată prevăzută la art.324 alin.(3) lit. a) Cod penal, din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și care au fost cercetate și verificate în ședința instanței de apel, acestea fiind:

- *declarațiile inculpatelor Elena Roibu și Tatiana Mostovoi-Filimancov în coroborare cu declarațiile martorilor Chetrușca Margareta, Chetrușca Andrian, Chetrușca Mihail, Musteață Maria, Pogriban Vasile, Vasilița Iulia, Pozdirca Tatiana, Velicu Rodica, Scoropat Gheorghe, Danilov Nina, Staci Cristina, Cazacu Dumitru, Spetețchi Iurie;*

- *raportul de expertiză tehnico-criminalistică nr.429-431 din 23.10.2013, potrivit căruia, banii în sumă de 2 000 euro, în bancnote cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul S39403917754, S36220957315, S45915459883, S43712665045, S48334397083, S41372118565, S45454556734, S43567740709, X60857211269, P22601087524, S03694933024, S44021203873, X53316035624, X86246603408, S32622672913, S36480214735, S44515411297, S39693847723, S63814163128, S 31102819279, S41661104866, V44308805449, X38642374424,*

V35347459387, S 35702055331, S34228124953, S48362950222, X68465700677, S42193249891, X08284587176, S45672049276, X54753151457, S34202987989, V06946449421, X71602222025, S38622070105, S31316032141 și S41830471465, o bancnotă cu nominalul de 20 euro, cu seria și numărul T35946455577 și trei bancnote cu nominalul de 10 euro cu seria și numărul: X79725535823, S06358922584 și Y16015071241, transmiși sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, corespund după calitatea și modul imprimării rechizitelor, bancnotelor autentice;

- *ordonanța procurorului din 23.10.2013*, potrivit căreia, banii în sumă de 2 000 euro au fost recunoscuți drept corpuri delictive;

- *stenograma convorbirilor întreținute între Margareta Chetrușca și avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov din 24.10.2013*, între orele 07:19-07:25, potrivit căreia, ultimele s-au întâlnit pe str. Ismail, mun. Chișinău, unde Margareta Chetrușca a transmis suma de 2 000 euro. Tot atunci, avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov i-a promis emiterea unei sentințe de achitare în schimbul banilor primiți;

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 08.10.2013*, prin care se atestă bănuiala rezonabilă în comiterea infracțiunii de corupere pasivă, prin participare de către Tatiana Mostovoi-Filimancov și Elena Roibu;

- *ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova din 08.10.2013*, potrivit căreia a fost începută urmărirea penală în baza art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal;

- *procesul-verbal de percheziție a autoturismului de model „Opel Tigra”, cu n/î C QV 896 din 24.10.2013*, ce aparține avocatei Tatiana Mostovoi-Filimancov, potrivit căruia, în torpedou au fost depistate nouăsprezece bancnote cu nominalul a câte 50 euro fiecare și anume cu seria și numerele S31316032141; S41830471465; S39403917754; S41372118565; S03694933024; S36220957315; S45454556734; S44021203873; S45915459883; S43567740709; X53316035624; S43712665045; X60857211269; X86246603408; S48334397083; P22601087524; S32622672913; S36480214735; S44515411297;

- *încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 octombrie 2013*, potrivit căreia percheziția autoturismului de model „Opel Tigra”, cu n/î C QV 896 din 24.10.2013, a fost autorizată;

- *procesul-verbal de percheziție a domiciliului Elenei Roibu din 24.10.2013*, potrivit căruia, ultima benevol a predat bani în trei bancnote a câte una sută euro cu seriile și numerele Z70611808707, S19960230724 și S12846218974, o bancnotă cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul S41195758543, nouăsprezece bancnote a câte 50 euro, cu seriile și numerele S39693847723; S63814163128; S 31102819279; S41661104866; V44308805449; X38642374424; V35347459387; S 35702055331; S34228124953; S48362950222; X68465700677; S42193249891;

X08284587176; S45672049276; X54753151457; S34202987989; V06946449421; X71602222025; S38622070105, o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și numărul T35946455577, trei bancnote cu nominalul de 10 euro cu seria și numărul X79725535823, S06358922584 și Y16015071241 (f.d.124-125, vol.I)

- *încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 25 octombrie 2013*, prin care percheziția la domiciliul judecătorului Elena Roibu din 24.10.2013 a fost autorizată;

- *procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 25.10.2013*, prin care se atestă bănuiala rezonabilă în comiterea infracțiunii de corupere pasivă, prin participare complexă de către Tatiana Mostovoi-Filimancov și Elena Roibu;

Instanța de apel a conchis că, probele acumulate dovedesc pe deplin întrunirea tuturor elementelor infracțiunii imputate, inclusiv a laturii subiective și obiective, argumentul apelanților referitor la faptul că, în speță nu a fost probată latura subiectivă a infracțiunii nominalizate fiind apreciat de către instanța de apel ca unul eronat, în condițiile în care, intenția directă a inculpatelor de primire de la familia Chetrușca a sumei de 2 000 euro în vederea facilitării dosarului penal inițiat împotriva fiului acestora, Chetrușca Adrian, avînd în vedere că, alte relații cu familia dată decît dosarul penal inițiat împotriva ultimului nu au existat, se dovedește prin cadrul probatoriu examinat și prin acțiunile pertinente ale inculpatelor Elena Roibu și Tatiana Mostovoi-Filimancov.

Astfel, instanța a apreciat critic poziția inculpatelor referitoare la faptul că, suma de 1 050 euro a fost transmisă de Tatiana Mostovoi-Filimancov, Elenei Roibu în calitate de rambursare a datoriei ca urmare a îmbolnăvirii mamei ultimei, deoarece aceste acțiuni au fost întreprinse mult după consumarea circumstanțelor relatate, iar trecerea unui curs balnear din contul autorității publice locale nu necesita restituirea urgentă a mijloacelor bănești, versiunea dată prezentînd dubii prin însăși faptul că, acestea au fost întreprinse în perioada de la ora 06.30, oră la care Tatiana Mostovoi-Filimancov a primit de la Chetrușca Margareta suma de 2 000 euro, pînă la 07.47, oră la care Tatiana Mostovoi-Filimancov a transmis o parte din suma primită, Elenei Roibu la domiciliul acesteia, la 24.10.2013, zi în care a avut loc ședința judiciară pe cauza penală aflată în procedura magistratei Elenei Roibu, inițiată împotriva lui Chetrușca Andrian și Pogriban Vasile, or, aceste acțiuni pripite în vederea conturării unei versiuni de apărare, nu denotă altceva decît temeinicia învinuirii aduse și faptul că, suma indicată a fost primită anume în scopul facilitării dosarului penal gestionat, circumstanță ce denotă indubitabil intenția inculpatelor.

Invocarea în cererea de apel a faptului că, organul de urmărire penală a constatat doar veniturile avocatului Tatiana Mostovoi-Filimancov dar nu a identificat și cheltuielile acesteia, a fost considerată de instanța de apel ca

irelevantă, deoarece apărarea a omis, că imposibilitatea invocată a inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov de a restitui pretinsul împrumut nu justifică faptul că, suma de 2 000 euro a fost primită de la o rudă a inculpaților într-o cauză penală ce urma a fi examinată de Elena Roibu în aceeași zi, critica împotriva acestui argument fiind fondată și pe acțiunile inculpatelor în dimineața zilei ce preceda ședința judiciară, fapt ce a dovedit cu precădere că, între inculpate nu au existat relații de împrumut, situație ce s-a confirmat și prin petrecerea anterior datei nominalizate a mai multor ședințe judiciare în care a participat avocatul Tatiana Mostovoi-Filimancov, fără abținerea judecătorului Elena Roibu, în condițiile în care, existența unei pretinse convenții cu avocatul care apăra ambii inculpați era în contradicție cu pct.13 al Codului de etică al judecătorului, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.366/15 din 29.11.2007, care expres indică, că, *magistratul, în cazul în care ar fi acționat cu bună-credință urmînd a se abține de la judecare cauzei ca urmare a faptului că, relația invocată poate pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea sa, sau să informeze superiorul despre existența unui potențial conflict de interese*, lucrul ce nu a avut loc, fapt ce a demonstrat că, o astfel de relație nu a existat.

Inacțiunile menționate supra, instanța de apel le-a coroborat cu faptul că, magistratul Elena Roibu a admis întrevederi personale cu avocatul care participa în cauza aflată pe rolul acesteia - Tatiana Mostovoi-Filimancov, constatîndu-se că, versiunea referitoare la împrumut a fost formată ulterior, în scopul creării artificiale a unei situații ce ar permite inculpatelor de a se eschiva de la răspunderea penală pentru infracțiunea comisă.

Instanța de apel nu a reținut declarațiile martorilor Spetețchi Iurie și Staci Cristina, în condițiile în care, ei nu pot afirma cu certitudine că, împrumutul despre care au relatat, a fost sau nu rambursat anterior or, raportarea acestora la celelalte probe au dovedit caracterul inadmisibil al declarațiilor date.

Colegiul a respins și argumentul apelanților referitor la faptul că, probele acumulate la dosar au fost dobîndite în contradicție cu dispozițiile art.94 alin.(1) pct.11 Cod de procedură penală, potrivit căruia, *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savîrșirea infracțiunii*, întrucît, examinînd materialele cauzei, instanța a constatat lipsa în cazul dat a acțiunilor din partea organelor statului de provocare, facilitare sau încurajare a comiterii infracțiunii de către inculpate.

În această ordine de idei, instanța a reiterat că, partea apărării a interpretat eronat noțiunea de provocare, care, în opinia acestora, a constat în îndemnul de către colaboratorilor CNA a soților Chetrușca și ajutorul acordat acestora de a scrie

o cerere-denumț, la 27.09.2013, îndemnul de a transmite suma de 2 000 euro și înscenarea primirii banilor chipurile de la Gara Feroviară din Federația Rusă or, noțiunea de provocare prevăzută de norma citată mai sus, poate fi invocată doar în cazul în care provocarea a avut loc din partea colaboratorilor organului coercitiv sau prin intermediul unor prepuși la comiterea de către potențialul infractor a unei infracțiuni, adică, acțiunile persoanei vizate au constituit o consecință a acțiunilor provocatorii ale unor terți. În speță însă, mijloacele bănești indicate au fost solicitate de la soții Chetrușca de către avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, iar soții Chetrușca sau colaboratorii CNA, nu au întreprins măsuri în vederea provocării avocatei de a solicita acești bani.

La fel și noțiunea de facilitare este interpretată eronat de către apelanți, motivele invocate de aceștia în calitate de confirmare a întrunirii acestui temei de excludere a probelor, neîncadrându-se în textul normei în condițiile în care, acțiunile de urmărire penală întreprinse de colaboratori au fost realizate în limitele legii, acestea nefiind în legătură cauzală cu acțiunile inculpatelor, deoarece nu au facilitat în careva mod acțiunile ultimelor.

Și în cazul încurajărilor invocate de apărători Colegiul a conchis că, în speță lipsește confirmarea existenței unor astfel de acțiuni din partea colaboratorilor de stat și a altor persoane implicate în vederea încurajării inculpatelor de a comite infracțiunea și de a întreprinde acțiuni în vederea obținerii sumei pretinse.

Instanța de apel a considerat că, jurisprudența CtEDO invocată de avocați nu este aplicabilă speței în condițiile în care, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de Tatiana Mostovoi-Filimancov, beneficiar final al acestora fiind Elena Roibu și nu de către organul de stat, care a intervenit ulterior, doar în scopul documentării comiterii acesteia și întreprinderii acțiunilor legale de anchetă. Prin urmare, comiterea infracțiunii de către inculpate nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor coercitive, intențiile criminale ale inculpatelor survenind anterior aflării de către colaboratorii CNA a existenței acestora.

Privitor la argumentele apelantului Ion Gavriiliuc, referitoare la faptul că, inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov nu poate constitui subiect al infracțiunii imputate acesteia, instanța de apel a reiterat că, aceasta exercitând profesia de avocat din oficiu în baza licenței nr.2425 din 16.12.2012, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este investită de stat să acorde servicii de asistență juridică garantată de stat, în consecință - activitatea acesteia este de interes public, astfel încât, întrunește semnele de subiect activ al infracțiunii de corupere pasivă și, în consecință, întrunește și latura obiectivă a infracțiunii date.

Cît privesc argumentele apărătorului inculpatei Elena Roibu, Ursachi Alexandru, referitoare la faptul că, în cadrul urmăririi penale nu a fost identificat și specificat obiectul special al infracțiunii ce este constituit din relațiile sociale cu

privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, ce presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primit remunerația în strictă conformitate cu legea, Colegiul l-a considerat ca fiind unul nefondat, deoarece fiind certă întrunirea în speță a acestuia, în condițiile în care primirea unei remunerații de la terți, ce excede cadrul legal pertinent, atentează indubitabil la relațiile sociale indicate.

A mai menționat instanța că, pretinsa neindicare a acestui aspect în actele de acuzare este irelevantă, or funcția de judecător deținută de inculpată la data comiterii infracțiunii îi permitea acesteia să realizeze întrunirea elementului dat, acesta fiind deductibil din obiectul infracțiunii imputate, despre care inculpata a fost informată.

Colegiul a reiterat și faptul că, avocații oferă o interpretare eronată prevederilor art.251 alin.(1) Cod de procedură penală susținând că, caracterul incomplet al rechizitoriului atrage nulitatea acestuia la sesizarea instanței or, alin.(2) al acestui articol statuează că, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural or, din conținutul acestei norme reiese că, actul procedural poate fi declarat nul în cazul în care are loc încălcarea normelor legale la sesizarea instanței, la compunerea acesteia etc., încălcări legate doar de competența după materie și după calitatea persoanei nu și în integritatea procedurilor de sesizare a instanței, după cum insinuează apelantul, în timp ce, alte încălcări decât cele prevăzute în alin.(2), potrivit alin.(4) al articolului susmenționat, atrag nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, situație inexistentă în speță.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatele au fost informate atât referitor la învinuirea adusă cât și la încadrarea acțiunilor acestora, din cele expuse mai sus reieșind cert că, învinuirea adusă Tatianeii Mostovoi-Filimancov a fost corect încadrată în norma penală.

Coroborând elementele infracțiunii imputate inculpatelor la circumstanțele speței, Colegiul a considerat nefondat argumentul apărătorului referitor la faptul că, calitatea de autor Elenei Roibu a fost eronat atribuită, deoarece aceasta, deținând funcția de judecător examiner a cauzei penale nominalizate, urma să realizeze facilitarea acestuia contra remunerației primite prin intermediul

avocatului Tatiana Mostovoi-Filimancov, aceasta primind suma remunerației ilegale corespunzătoare.

De asemenea nefondată a fost considerată de către instanța de apel și afirmația apărătorului referitor la faptul că, scopul primirii mijloacelor bănești pentru emiterea unei sentințe de achitare constituie doar o presupunere, în condițiile în care acest scop reiese din cumulul circumstanțelor constatate, fiind cert că, un alt scop decât acesta nu putea exista, din materialele cauzei reieșind indubitabil că, suma de 2 000 euro a fost pretinsă de la soții Chetrușca, anume în acest scop, iar lipsa unor discuții personale între inculpata Roibu Elena și Chetrușca Margareta nu exclude calitatea de autor al primei, deoarece aceasta a recepționat mijloacele bănești primite de Tatiana Mostovoi-Filimancov, care la rândul său, le-a recepționat de la Chetrușca Margareta în vederea emiterii unei sentințe de achitare în cauza penală de învinuire a lui Chetrușca Andrian și Pogriban Vasile.

Instanța de apel a respins și argumentele apelanților referitoare la faptul că, actele de percheziție la domiciliul Elenei Roibu și percheziția corporală a acesteia sunt nule deoarece au avut loc în lipsa acordului Consiliului Superior al Magistraturii or, Colegiul a reiterat că, potrivit art.19 alin.(5) și (5/1) ale Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat sau percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

Prin derogare de la alin.(5), după începerea procesului penal și pînă la începerea urmăririi penale, în cazul infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330/2 din Codul penal al Republicii Moldova, judecătorul poate fi reținut, supus aducerii silite, percheziționat, în condițiile Codului de procedură penală al Republicii Moldova, fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii, doar cu autorizația Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a unui adjunct desemnat în temeiul ordinului emis de Procurorul General.

În speță, instanța de apel a menționat că, percheziționarea apelantei a avut loc cu respectarea dispozițiilor nominalizate, cu atît mai mult cu cît organul coercitiv a acționat în condițiile unei infracțiuni comise în flagrant, iar perioada precedentă și acțiunile predecesoare comiterii infracțiunii fiind irelevante în condițiile în care nu exista certitudinea că, infracțiunea va fi comisă și că, percheziția va fi necesară sau că va fi stringentă.

Prin urmare, de către instanța de apel s-a constatat că în cazul dat nu a avut loc încălcarea a careva drepturi ale inculpatei Elena Roibu, iar actele de percheziție nu sunt lovite de nulitate.

Aceleași concluzii instanța le-a regăsit și în cazul percheziționării corporale a Elenei Roibu, reținând că, invocarea de către avocat în acest caz a unor acțiuni ilegale ca urmare a înjosirii inculpatei este neîntemeiată, deoarece la efectuarea percheziției nu au participat persoane de sex opus inculpatei, percheziția nu a fost efectuată într-un loc public, ceea ce a exclus orice posibilitate de înjosire a acesteia, iar măsurile date erau imperios necesare în condițiile în care organul de urmărire penală nu cunoștea locul aflării mijloacelor bănești primite de inculpată.

Mai mult decât atât, perchezițiile efectuate la domiciliul Elenei Roibu și examinarea corporală a acesteia au fost declarate legale prin încheierile irevocabile ale judecătorului de instrucție din 25.10.2013, iar cererea apărătorilor a fost înaintată cu încălcarea dispozițiilor art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul apelanților privind lipsa în cazul dat a unei infracțiuni flagrante ca urmare a faptului că, urmărirea penală a fost inițiată la 08.10.2013 fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii, instanța a reținut că, apărătorul interpretează eronat prevederile art.19 alin.(4) al Legii cu privire la statutul judecătorului, deoarece această normă (*în redacția în vigoare la data inițierii urmăririi penale*) permitea Procurorului General de a iniția urmărirea penală în cazul infracțiunilor prevăzute de art.324 Cod penal, indiferent de caracterul flagrant al acesteia, textul normei diferențiind dreptul de pornire a urmăririi penale în cazul infracțiunilor prevăzute de art.324 și 326 Cod penal de celelalte infracțiuni flagrante.

Cu referire la invocarea de către apelanți a nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a Tatianei Mostovoi-Filimancov în calitate de învinuită din 26.10.2013 instanța de apel a reținut că, motivele acestora sunt pasibile de a fi respinse în condițiile în care partea apărării nu a înaintat obiecții în conformitate cu art.251 alin.(4) Cod de procedură penală. Mai mult decât atât, martorul Cazacu Dumitru a confirmat lipsa influenței asupra inculpatei în timpul petrecerii audierilor, iar faptul că, acesta a contrasemnat de comun cu inculpata, după citirea declarațiilor, denotă acordul apărării cu conținutul actului contestat, astfel încât, afirmația precum că la momentul prezentării avocatului inculpata scria ceva și că, aceasta i-a dat de înțeles că, opunerea va influența asupra eliberării acesteia, au un caracter menit să asigure poziția de apărare a inculpatei, fără a fi constatat de instanță ca fiind veridic, declarațiile respective fiind făcute doar de către partea apărării.

Declarațiile avocatului Cazacu Dumitru referitoare la faptul că, la momentul când acesta s-a prezentat, inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov scria ceva (*fără a se concretiza ce anume*), în viziunea instanței de apel pot atrage nulitatea actului procedural în condițiile expuse mai sus, iar declarațiile martorului Danilov Nina referitoare la faptul că, în momentul în care a fost contactată de Tatiana Mostovoi-

Filimancov și rugată să-i ia copilul, inculpata era stresată, îngrijorată și alarmată nu denotă că, ea ar fi fost supusă unor tratamente ilegale în vederea depunerii declarațiilor, starea psihico-emoțională a inculpatei, reținută în legătură cu comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, nedovedind că, aceasta ar fi fost influențată în vreun mod, la data indicată.

Colegiul penal a conchis că, apărătorii au încercat să inducă în eroare instanța de judecată prin utilizarea unor tertipuri ajustate la circumstanțele pricinii prin crearea unei impresii false vizavi de modalitatea de efectuare a urmăririi penale, folosindu-se de unele aspecte extrase din contextul general.

Instanța de apel a menționat că, constatarea de către prima instanță a faptului că, acuzatorul de stat nu a valorificat remediile naționale privind verificarea faptelor de rele tratamente, nu atrage nulitatea procesului-verbal de audiere suplimentară, în condițiile în care, în ședințele de judecată s-a constatat cert lipsa unui astfel de tratament, motiv pentru care instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect, a dispus aplicarea prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală dispozițiile căruia ameliorează sancțiunea pe motivul inacțiunii expres prevăzute în textul legii de către organele statale, nu și pentru aplicarea unor rele tratamente, inexistente în speță, după cum s-a indicat.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că probelor nominalizate nu sunt aplicabile dispozițiile art.94 Cod de procedură penală.

Colegiul a respins și argumentele apărătorului cu trimitere la eroarea, evident mecanică, din încheierea judecătorescilor de instrucție din 25.10.2013, în condițiile în care, aceasta nu a influențat soluția oferită de instanță, de admitere a demersului procurorului, care este una legală, deoarece, motivarea încheierii corespunzătoare nu contravine soluției oferite de instanță, concluzie care nu este răsturnată de eroarea mecanică admisă.

Instanța de apel a respins ca nefondate obiecțiile apelantului vizavi de stenogramele anexate la dosar ca urmare a faptului că, invocarea posibilității înlocuirii datelor efectuării înregistrărilor și/sau fotografiilor este exclusă prin însăși declarațiile inculpatelor, din care reiese indubitabil că, evenimentele înregistrate au avut loc anume la data indicată.

Colegiul a respins și argumentele apelantului cu trimitere la dispozițiile art.132/4 alin.(10) Cod de procedură penală în condițiile în care, această normă instituie interdicția efectuării măsurilor speciale de investigații cu privire la raporturile legale de asistență juridică dintre avocat și clientul său, în tip ce raporturile invocate de apărător nu au avut loc între avocat și client, Chetrușca Margareta neavând această calitate, inculpata fiind apărătorul fiului acesteia, iar raporturile date nu pot fi considerate legale în condițiile în care implică comiterea unei infracțiuni.

Privitor la afirmațiile apărătorului referitoare la faptul că, instanța a încălcat principiul prezumției nevinovăției prin invitarea escortei în sala de judecată pînă la retragerea în deliberare și pronunțarea sentinței, Colegiul le-a considerat eronate, deoarece, potrivit explicațiilor oferite de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, prin scrisoarea nr.9547 din 01.08.2014, colaboratorii grupei de escortă au fost eliberați de către judecătorul examinator pe motiv că, nu el i-a invitat și că, prezența acestora nu este necesară, cerîndu-le să elibereze sala, astfel încît, prezentarea acestora în sala de judecată nu a fost inițiată de judecătorul primei instanțe, ceea ce face declarativă afirmația apărării.

Din cele expuse, instanța de apel a reținut că, argumentele apărătorilor împotriva sentinței instanței de fond sunt eronate și nefondate, concluziile primei instanței expuse în sentința contestată fiind legale și întemeiate, astfel încît, Colegiul a conchis că, apelurile declarate sunt pasibile respingerii.

Referitor la obiecțiile apărătorului împotriva încheierii primei instanțe din 26.06.2014, prin care s-a ordonat căutarea condamnatelor Roibu Elena și Mostovoi-Filimancov Tatiana, instanța de apel a remarcat că, potrivit dispozițiilor art.342 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asiguratorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată.*

Dat fiind faptul că, inculpatele au participat la ședința de judecată din 26.06.2014 acestora fiindu-le oferit ultimul cuvînt și că ele nu s-au prezentat la pronunțarea dispozitivului sentinței, devine cert că, acestea au avut intenția de a se eschiva de la executarea măsurii de reprimare dispuse prin sentință, de aceea, Colegiul consideră că, ordonarea investigațiilor de căutare a condamnatelor a fost legal efectuată de instanța de fond prin prisma normei citate, iar invocarea de către apărător a faptului că aceste măsuri urmau a fi realizate în temeiul art.469 alin.(1) pct.10 Cod de procedură penală de judecătorul de instrucție, sunt contrare cadrului legal pertinent.

Determinînd categoria și măsura de pedeapsă aplicată inculpatelor Roibu Elena și Mostovoi-Filimancov Tatiana, instanța de apel a conchis că instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, aceasta fiind o infracțiune deosebit de gravă comisă în exercitarea funcțiilor deținute, de personalitatea inculpatelor, de faptul aflării la întreținerea acestora a persoanelor în etate, iar în cazul, Tatianei Mostovoi-Filimancov a unui copil minor, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și educării lor, just concluzionând că, pedeapsa sub formă de închisoare, va fi una pe măsură de a atinge scopul instituit la art.61 Cod penal.

Mai mult, instanța a relevat că, infracțiunea comisă de inculpate are un impact major asupra justiției, deoarece periclitează activitatea sistemului judecătoresc și submină încrederea societății în aceasta, fapt ce determină odată în plus Colegiului penal la concluzia că, pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă în cazul ambelor inculpate.

6. Împotriva hotărîrilor au declarat recursuri ordinare avocații Gavriliuc Ion și Ursachi Alexandru în numele inculpatelor Tatiana Mostovoi-Filimancov și Roibu Elena.

6.1. Avocatul Gavriliuc Ion în numele inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov și Roibu Elena, invocînd temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor și încheierii din 26 iunie 2014 de ordonare a investigațiilor de căutare a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatelor.

În susținerea recursului recurentul a indicat:

- instanța de apel, contrar prevederilor art.427 alin.1) pct.(6) Cod de procedură penală nu s-a expus în nici un fel asupra afirmațiilor apărării de prezență pe caz a factorilor de provocare, facilitare și încurajare a persoanei din partea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție (CNA), or în speță Chetrușca Margareta a acționat din numele ofițerilor CNA, indicînd că apărarea eronat a interpretat noțiunile de provocare, facilitare și încurajare;

- instanța de apel a inversat motivele expuse de apărare în apel referitor la imunitatea judecătorului, deoarece conform art. 19 alin.(5) legii 544 cu privire la statutul judecătorului *„judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă* (sintagma *„și în cazul infracțiunilor specificate la art. 324 și 326 ale Codului penal al Republicii Moldova”* în redacția legii nr. 153 din 05.07.2012 a fost declarată neconstituțională prin pct.2 Hotărîrea Curții Constituționale nr. 22 din 05.09.2013, în vigoare din 05.09.2013, M.O. 276 - 280, 29.11.2013). Or, dacă acordul CSM la reținere, arestare, percheziționare nu este necesar numai în cazul infracțiunilor flagrantei, fiind excluse infracțiunile specificate în art. 324 și 326 Cod penal, în speță nu s-a constatat prezența infracțiunii flagrante, prin urmare fiind evidentă concluzia că, pentru a o reține pe magistrata Roibu Elena, aresta și percheziționa era necesar acordul CSM, care în fapt lipsește (temei încadrat de recurent la alin.1) pct. 11) art. 427 Cod de procedură penală - existența unei cauze de înlăturare a răspunderii penale);

- potrivit prevederilor alin.(1) pct.8) art.427 Cod de procedură penală unul din temeiurile pentru recurs este că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, invocând că;

a) calitatea de autor al infracțiunii nu este expusă în ordonanța de punere sub învinuire a lui Roibu Elena și rechizitoriu, acest calificativ al art. 42 alin.(1) Cod penal a fost indicat în sentință cu depășirea atribuțiilor de către instanța de fond, în decizia sa Curtea de Apel nu a rectificat acest fapt, dar neîntemeiat continuă să expună ca un argument eronat al apărării;

b) instanțele de fond incorect au constatat că, Tatiana Mostovoi-Filimancov se încadrează în noțiunea de persoană cu funcție de demnitate publică în temeiul art.123 Cod penal, deoarece aceasta exercita activitate de avocat și nu putea fi atribuită la categoria persoanelor ce deține o funcție de demnitate publică și acțiunile acesteia nu pot constitui latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, respectiv, nu poate fi reținută agravanta de comiterea a infracțiunii de două sau mai multe persoane, deoarece aceasta nu poate fi comisă în ipoteza în care una din persoane nu întrunea semnele subiectului infracțiunii.

c) în temeiul art.251 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că rechizitoriul nu corespunde cerințelor de formă și conținut, sesizarea prin intermediul acestuia a instanței constituie o încălcare ce atrage nulitatea absolută a actului procedural dat, acesta fiind inefficient referitor la informarea inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov referitor la învinuirea adusă, deoarece faptele imputate sunt descrise sub modelul infracțiunii pe care ultima ca subiect în virtutea activității sale nu avea posibilitatea să o comită. Prin urmare, încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, în conjunctura art.275 pct. 9), 285 alin.(1) și 332 alin.(1) Cod de procedură penală constituie temei legal pentru încetarea procesului penal în ședința de judecată, încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței reprezintă o cauză care exclude răspunderea penală și, în așa mod, conform art. 391 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală, în cauză se impune, în mod necondiționat, încetarea procesului penal din motivul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală;

- potrivit prevederilor alin.(1) pct.6) art. 427 Cod de procedură penală unul din motivele recursului este că instanța a admis eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,deoarece:

a) instanța de fond pînă la finalizarea dezbaterilor judiciare, deliberare și pronunțare a sentinței a solicitat prezența escortei, astfel încît, în opinia apărătorului, acesta avea sentința pregătită din timp, fapt confirmat prin înregistrările audio ale ședinței de judecată, iar concluziile instanței de apel nu corespund realității deoarece a indicat în comentariile și concluziile sale numai că escorta a fost respinsă de președintele primei instanțe, pe cînd în scrisoarea anexată

la dosar se indică cine a invitat escorta (consilierul președintelui ședinței), la ce oră și în ce în ce sală;

b) instanța eronat a respins cererile apărării privind recunoașterea nulă a probelor prin efectuarea perchezițiilor la domiciliul Elenei Roibu și a examinării ei corporale, invocând că, infracțiunea imputată nu avea un caracter flagrant, astfel încât urma a fi obținut acordul Consiliului Superior al Magistraturii, fiind îngădit dreptul garantat de Lege, iar la percheziționarea Elenei Roibu, aceasta a fost dezbrăcată pînă la piele, ceea ce constituie o înjosire și o încălcare a art.6 al Convenției;

c) instanțele au respins drept nefondată și cererea privind recunoașterea nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a Tatianei Mostovoi-Filimancov din 26.10.2013, deoarece audierea acesteia a fost începută în lipsa apărătorului, prezența căruia era obligatorie, fapt confirmat și de avocatul de atunci al inculpatei, poziția instanței fiind contradictorie, constatînd că, acuzatorul de stat nu a valorificat remediile naționale privind verificarea faptelor de rele tratamente, ce constituie un drept al inculpatei, reducînd sancțiunea cu 6 luni în calitate de compensație. Apărarea menționează că dacă instanța de fond a acceptat parțial aplicarea tratamentului inuman față de Mostovoi-Filimancov, Curte de Apel în decizia sa și-a asumat responsabilitatea de a afirma lipsa constrîngerii, fapt ce poate fi verificat doar de procuror, ce în speță a lipsit, în acest caz instanțele de fond și apel necesitau să procedeze conform cerințelor art. 94 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală – cu excluderea acestei din dosar, fără a fi puse la baza sentinței. Instanța de apel nu a dat nici o apreciere acestor fapte, nu s-a atras atenția că acuzatorul de stat a refuzat din motive necunoscute să verifice relele tratamente, probabil cunoscînd realitatea.

- în încheierile judecătorului de instrucție prin care au fost autorizate percheziția personală și examinarea corporală a Elenei Roibu și percheziția la domiciliul acesteia, se indică că, demersul procurorului se respinge, dar în dispozitiv se indică că, acesta se admite, eroare ce nu a fost corectată, astfel încît procesele-verbale urmează a fi declarate nule, autorizarea fiind realizată ilegal.

- în paginile stenogramei lipsesc semnăturile, ce urmau a fi aplicate în temeiul art.132/9 alin.(9) Cod de procedură penală, iar fotografiile nu sunt datate, astfel încît este imposibilă stabilirea datei realizării lor, or, acestea fiind o presupunere, conform cerințelor art. 8 alin.(3) și art. 389 alin.(2) Cod de procedură penală nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare și se interpretează în favoarea inculpatelor;

- instanța de apel nu sa pronunțat, contrar prevederilor pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală asupra lipsei proceselor-verbale referitoare la înzestrarea Margaretei Chetrușca cu tehnică audio-video conform art.260 alin.(2)

pct.6) Cod de procedură penală , lipsesc date despre sigilarea suportului pe care au fost înregistrate comunicările și păstrarea acestuia la judecătorul de instrucție, ce a autorizat măsura specială de investigații, după cum prevede art. 132/9 alin. (13) Cod de procedură penală;

- conform art.132/4 alin.(10) Cod de procedură penală este interzisă dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații cu privire la raporturile legale de asistență juridică dintre avocat și client, iar odată ce împreună cu Chetrușca Margareta se afla și fiul acesteia, Andrei, care avea calitatea de inculpat, dispozițiile normei se referă și asupra mamei sale, care are calitatea de client, iar interceptarea convorbirilor telefonice a avut loc în contradicție cu art.132/5 alin.(7) Cod de procedură penală, nici una din persoane nefiind informată despre măsurile operative de investigație;

- inculpatele nu au fost informate despre faptul că, investigația a fost efectuată de mai mulți ofițeri de urmărire penală, acestea fiind private de dreptul de a le înainta recuzare, iar întrebarea referitoare la existența unei astfel cereri de recuzare în instanța de judecată, constituie o batjocură. Instanța de fond a neglijat aceste circumstanțe și a încălcat prevederile art.8 Cod de procedură penală;

- încheierea contestată din 26.06.2014 contravine prevederilor art.469 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia, căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa, se efectuează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, iar instanța de apel eronat a interpretat în decizie prevederile legale.

3.2. avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatei Elena Roibu prin recursul depus la 23.02.2015, invocând temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 11) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor și încheierii din 26 iunie 2014 de ordonare a investigațiilor de căutare a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatelor Roibu Elena și Tatiana Mostovoi-Filimancov.

La 02.03.2015 avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatei Elena Roibu depune un recurs ordinar suplimentar, invocând temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12),14) și 15) Cod de procedură penală prin care solicită casarea hotărârilor și încheierii instanței de fond din 26 iunie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei Roibu Elena.

În motivarea recursului de bază și cel suplimentar avocatul recurent invocă motive identice, menționând că:

- potrivit art.93 alin (3) Cod de procedură penală elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces cu respectarea prevederilor legale.

Instanța de apel a avut obligațiunea să remarce, că acțiunile efectuate de organul de urmărire penală sunt lovite de nulitate în legătură cu încălcările admise la pornirea și efectuarea urmăririi penale, încălcări ale normelor procedurale ce au afectat iremediabil posibilitatea probării acțiunilor ca criminale ale făptașului;

- reieșind din cerințele art.94 Cod procedură penală, instanțele de fond eronat au admis ca probe în cauza penală declarațiile martorilor familiei Chetrușca care au fost dobândite prin provocare, facilități și promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege din partea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție;

- instanțele de fond nejustificat au ignorat și eronat apreciat declarațiile martorilor Staci Cristina și Iurii Spetețhii, care în instanța de judecată au confirmat și explicat circumstanțele prin care Tatiana Mostovoi-Filimancov a primit cu împrumut în luna iulie-august 2011 de la Roibu Elena suma de 1000 euro;

- nefiind indicat și desfășurat în actul de acuzare obiectul juridic special instanța de fond nu a avut dreptul procesual să-l rețină din oficiu, deasemnea de către instanța de fond, precum și colegiul penal în decizia adoptată contrar prevederilor art. 28 Cod procedură penală a indicat că anume inculpatei Elenei Roibu, care avînd funcția de judecător i-a atribuit din oficiu rolul de autor la săvîrșirea infracțiunii, în participație cu inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov, care avînd funcția de avocat și rolul de complice, iar în comun formînd o participație complexă la săvîrșirea infracțiunii de corupere pasivă, în așa caz fiind reținut din oficiu obiectul juridic special și atribuit inculpatei Roibu Elena calitatea de autor și susținut de colegiul penal, or astfel instanțele de judecată contrar art.24 Cod de procedură penal s-au manifestat ca organ de acuzare;

- acuzarea de stat nu a prezentat instanței de fond și de apel careva probe incontestabile că, Elena Roibu prin înțelegere cu avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov a estorcat și a primit de la familia Chetrușca 2000 de euro pentru pronunțarea sentinței de achitare în cauza penală de acuzare a lui Chetrușca Andrian și Pogriban Vasile. Instanța de apel urma să rețină că, probele prezentate de acuzarea de stat nu au fost suficiente și convingătoare pentru a demonstra cu certitudine vinovăția inculpatei Roibu Elena;

- instanța de fond și cea de apel au respins cererea apărării de recunoaștere a nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a inculpatei Tatiane Mostovoi-Filimancov din 26 octombrie 2013 și care nu puteau fi puse la baza sentinței ca urmare a faptului că, a fost constrînsă psihic și sub amenințare să dea declarațiile corespunzătoare, iar apărătorul nu a participat la începutul audierii inculpatei, acestea urmînd a fi coroborate cu declarațiile martorilor Cazacu Dumitru, care a procedat în conformitate cu art.68 Cod de procedură penală. Declarațiile oferite la 26.10.2013, fiind suspecte în condițiile în care, la 24 și 25.10.2013, inculpata

Tatianeii Mostovoi-Filimancov a refuzat să ofere declarații. Apărarea accentuează că dacă instanța de fond a acceptat parțial aplicarea tratamentului inuman față de Mostovoi-Filimancov Tatiana, apoi instanța de apel și-a asumat responsabilitatea de a afirma lipsa constrîngerii, fapt ce trebuia fi verificat doar de procuror. Mai mult ca atît că procurorul Muntean a fost avertizat de președintele ședinței să se expună prin ordonanță asupra cazului declarat de inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov.

Or, instanța nu a apreciat pedeapsa lui Mostovoi-Filimancov Tatiana prin prisma art.385 alin.(4) Cod de procedură penală pe motivul „nevalorificării de către acuzatorul de stat a remediilor naționale privind valorificarea faptelor de rele tratamente”, și nu pe motivul că acuzatorul de stat nu ar fi întreprins ceva, dar numai pe motivul că instanța tacit a recunoscut aplicarea relelor tratamente. În acest caz instanțele de fond și apel urmau să procedeze conform cerințelor art.94 alin.(1) pct. 1) Cod procedură penală. În viziunea apărării acestea circumstanțe servesc următorul motiv de recurs prevăzute în alin.(1) pct.6 art.427 Cod procedură penală;

- potrivit prevederilor alin.(1) pct.11) art.427 Cod procedură penală unul din temeiul recursului este „existența unei cauze de înlăturare a răspunderii penale”, or instanța de apel a inversat motivele expuse de apărare în apel referitor la imunitatea judecătorului ,afirmația apărării se redă ca una ce nu corespunde noimei legale în vigoare la momentul bănuiei apărute față de magistratul Elena Roibu.

- instanțele de fond, potrivit prevederilor alin.(1) pct.6) art. 427 Cod de procedură penală au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, deoarece instanța de fond, pînă la finalizarea dezbaterilor judiciare, deliberare și pronunțare a sentinței a solicitat prezența escortei.

Astfel, prin invitarea escortei în sala de judecată pînă la finalizarea dezbaterilor judiciare, deliberare și pronunțare a sentinței, apărarea consideră că a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției, deoarece aceste aspecte permit să se conchidă că, procesul dat este de fapt o linșare publică a unor persoane nevinovate, fără probe și fără respectarea unor cerințe elementare a procesului echitabil. Condamnarea E. Robu s-a făcut doar pentru a permite guvernării ca să raporteze acest fapt autorităților europene, iar presiunea pusă pe seama magistraților antrenați la judecarea litigiului dat a făcut imposibilă păstrarea echidistanței și imparțialității acestora, motive din care au fost adoptate hotărîri vădit ilegale și neîntemeiate, care necesită a fi casate.

8. Judecînd recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acestea urmează a fi respinse cu menținerea hotărîririlor atacate din următoarele considerente.

Colegiul, lecturînd textele recursurilor declarate evidențiază că motivele acestora practic sunt identice, iar drept temeuri de casarea, recurenții au invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 11), 12), 14), 15) Cod de procedură penală - *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărării, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; există o cauză de înlăturare a răspunderii penale; Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă; instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanțele de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărîrii atacate.

Recurenții au făcut trimitere la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărării, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul conchide că, în prezenta cauză nu se constată erorile de drept indicate și ca urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dînd o apreciere corectă probelor administrate, examinîndu-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal, instanța pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor aceluiași articol, *chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit*

instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelul a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat toate materialele cauzei, care fiind în coroborare, au permis de a conchide că vina inculpatelor Roibu Elena și Tatiana Mostovoi-Filimancov este dovedită.

La acest capitol, Colegiul conchide că alegațiile recurenților invocate sub aspectul de casare a hotărîrilor atacate prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea, prin urmare instanța de apel corect s-a expus în partea motivantă a deciziei asupra afirmațiilor apărării de prezență pe caz a factorilor de provocare, facilitare și încurajare a persoanei din partea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție (CNA), indicînd că apărarea eronat a interpretat noțiunile de provocare, facilitare și încurajare, din considerente că în speță, mijloacele bănești indicate au fost solicitate de la soții Chetrușca de către avocata Tatiana Mostovoi-Filimancov, iar soții Chetrușca sau colaboratorii CNA nu au întreprins măsuri în vederea provocării avocatei de a solicita acești bani, iar acțiunile de urmărire penală întreprinse de colaboratori au fost realizate în limitele legii, acestea nefiind în legătură cauzală cu acțiunile inculpatelor, deoarece nu au facilitat și încurajat în careva mod acțiunile ultimelor. Instanța de apel corect a indicat că, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de Tatiana Mostovoi-Filimancov, beneficiar final al acestora fiind Elena Roibu și nu de către organul de stat, care a intervenit ulterior, doar în scopul documentării comiterii acesteia și întreprinderii acțiunilor legale de anchetă. Prin urmare comiterea infracțiunii de către inculpate nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor statale, intențiile criminale ale inculpatelor survenind anterior aflării de către colaboratorii CNA a existenței acestora.

Colegiul remarcă că, instanțele de fond justificat au ignorat și apreciat declarațiile martorilor Staci Cristina și Iurii Spetetchii, care în instanța de judecată au confirmat și explicat circumstanțele prin care Tatiana Mostovoi-Filimancov a primit cu împrumut în luna iulie-august 2011 de la Roibu Elena suma de 1000 euro, deoarece ei nu au afirmat cu certitudine că, împrumutul despre care au relatat, a fost sau nu rambursat anterior or, raportarea acestora la celelalte probe denotă caracterul inadmisibil al declarațiilor date.

Nu sunt explicabile acțiunile inculpatelor potrivit cărora anume la 24 octombrie 2013, de dimineața, în ziua examinării cauzei penale de învinuire a lui Andrian Chetrușca și Vasile Pogriban în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e.) Cod penal banii în sumă de 1050 euro au fost transmiși în contul

stingerii datoriei, mai mult ca atât în cadrul percheziției la domiciliul, inculpata Roibu Elena, asistată de apărătorul ales, a transmis benevol sumele de bani primite și nu a indicat asupra provenienței lor din raporturile civile de împrumut, iar conform încheierii judecătorului de instrucție din 25 octombrie 2013 (f.d.5-6, v.2), inculpata Roibu Elena, fiind prezentă în dezbateri la examinarea demersului înaintat de procuror privind legalizarea efectuării percheziției la domiciliu, ultima, la fel, nu a menționat despre proveniența banilor din raporturi civile de împrumut, ci doar indicând asupra ilegalității efectuării percheziției. De asemenea e de menționat și faptul că, conform procesului verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală (f.d.186-187, v.3), inculpata Roibu Elena a invocat doar lipsa de contact cu persoanele ce au transmis mijloacele bănești, nu și existența raporturilor de împrumut, această versiune a apărut ulterior în cadrul cercetării judecătorești, în scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul conchide ca fiind argumentată de către instanțele de fond și respingerea cererii apărării de recunoaștere a nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a inculpatei Tatiana Mostovoi - Filimancov din 26 octombrie 2013 și care nu puteau fi puse la baza sentinței ca urmare a faptului că a fost constrânsă psihic și sub amenințare să dea declarațiile corespunzătoare, prin faptul că inculpata a fost audită în prezența avocatului Cazacu Dumitru, care fiind audiat în cadrul instanței de fond, a confirmat lipsa influenței asupra acesteia în timpul audierilor inculpatei Tatiane Mostovoi-Filimancov, iar ultima și avocatul Cazacu Dumitru, pe durata desfășurării urmăririi penale nu au invocat careva obiecții privind existența viciilor fundamentale în sensul expus, care să afecteze actul procedural și privind începerea audierii inculpatei Tatiane Mostovoi-Filimancov în lipsa avocatului Cazacu Dumitru, fapt confirmat și prin procesului verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală pentru cunoștință (f.d.199-200,v.3).

Tot la acest capitol, întru dezbaterea alegațiilor recurentului referitor la faptul că, avocatul Cazacu Dumitru nu a făcut careva obiecții, deoarece i-a fost interzis de către Tatiana Mostovoi-Filimancov avînd frică să nu fie arestată, însă el avea această intenție, se reține incontestabil, că avocatul a procedat în conformitate cu prevederile art.68 alin.(3) Cod de procedură penală potrivit căroră, *apărătorul nu este în drept să întreprindă careva acțiuni împotriva intereselor persoanei pe care o apără și să împiedice să-și realizeze drepturile. În același timp, conform art.68 alin. 1) pct.8) și 9) Cod de procedură penală, apărătorul are dreptul să facă obiecții împotriva acțiunilor organului de urmărire penală și să ceară includerea obiecțiilor sale în procesul-verbal respectiv, să ia cunoștință de procesele-verbale ale acțiunilor efectuate cu participarea lui și să ceară completarea lor sau includerea obiecțiilor sale în procesul-verbal respectiv, prin urmare, inacțiunile inculpatei și avocatului prin prisma art.251 alin. (4) Cod de procedură penală au*

duș la respingerea acestei cereri, iar potrivit art. 320 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen*, or, alegațiile inculpatei privind teama arestării preventive și inacțiunea acesteia și a avocatului ei în înaintarea obiecțiilor inclusiv la finele urmăririi penale, având un drept legitim de contestare a actelor de procedură, nu servește drept temei în stabilirea sau modificarea măsurii preventive.

Tot aici, Colegiul penal remarcă că, instanțele de fond și de apel corect au apreciat pedeapsa lui Mostovoi-Filimancov Tatiana prin prisma art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală pe motivul *”nevalorificării de către acuzatorul de stat a remediilor naționale privind valorificarea faptelor de rele tratamente*., or, argumentele recurenților referitor la faptul că instanța de fond tacit a recunoscut aplicarea relexor tratamente față de inculpată nu și-a găsit confirmarea. Din moment ce instanța și-a expus opinia referitor la aceasta prin prisma celor enunțate supra, iar faptul că procurorul nu a inițiat investigații de verificare a faptelor expuse, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine lipsa relexor tratamente față de inculpata Mostovoi-Filimancov Tatiana, după cum s-a menționat, corect s-a apreciat pedeapsa lui Mostovoi-Filimancov Tatiana prin prisma art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, prin urmare instanța de fond și cea apel au dat o apreciere corectă acestor fapte.

Mai mult ca atât, recurenții referindu-se la declarațiile inculpatei Mostovoi-Filimancov Tatiana, date la 26 octombrie 2013, ca fiind neveridice și făcute sub presiune, nu justifică faptul că, aproximativ după o luna de zile la 19 noiembrie 2013, fiind audiată în prezența altui avocat, Viorel Malanciuc, învinuita Mostovoi-Filimancov Tatiana recunoaște repetat vina, indicând că suține declarațiile date în cadrul audierii în calitate de învinuit din 26 octombrie 2013 (f.d.113-114, v.3), or apărarea nu invocă și în acest caz, că inculpata a fost influențată întru susținerea declarațiilor învinuitorii din 26 octombrie 2013.

Nu sunt aplicabile prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărării*, în cazul în care recurenții critică încheierea judecătorului de instrucție din 25 octombrie 2013, prin care au fost autorizate percheziția personală și examinarea corporală a Elenei Roibu, și percheziția la domiciliul acesteia, indicându-se în partea descriptivă că, demersul procurorului se respinge, dar în dispozitiv se indică că acesta se admite, deoarece încheierea menționată sub acest aspect nu a fost contestată conform art.313 Cod de procedură penală, mai mult ca atât instanța de apel corect a respins argumentele apărării referitor la eroarea evident mecanică din încheierea judecătorului de instrucție din 25 octombrie 2013, în condițiile în care acesta nu a

influențat soluția de admitere a demersului procurorului, deoarece motivarea acestora se reflectă absolut în concluzie.

Deasemenea, Colegiul menționează că instanțele de fond s-au pronunțat și asupra legalității stenogramelor discuțiilor purtate între Mostovoi-Filimancov Tatiana și Chetrușca Margareta, cu planșete foto a subiecților indicați, care au fost autorizate prin încheierile judecătorului de instrucție din 30 septembrie 2013 și 01 noiembrie 2013, neconfirmându-se alegațiile recurenților referitor la faptul, că în paginile stenogramei lipsesc semnăturile, ce urmau a fi aplicate în temeiul art.132/9 alin.(9) Cod de procedură penală or, acestea au fost semnate de către persoana care le-a întocmit, iar referitor la faptul că fotografiile nu sunt datate, astfel fiind imposibilă stabilirea datei realizării lor, acestea fiind o presupunere, Colegiul menționează că, conform proceselor verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație (f. d. 23,33,42 și 145, v.1), autorizate prin ordonanța procurorului, acestea conțin datele și ora fixării fotografiilor, prin urmare devenind declarativă și afirmația vizavi de lipsa proceselor-verbale referitoare la înzestrarea Margaretei Chetrușca cu tehnică audio-video conform art.260 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală. Colegiul reiterează, că toate acțiunile în acest sens au fost dispuse în baza ordonanței procurorului și autorizate de judecătorul de instrucție, reflectate în procesele verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, la fixarea acțiunilor fiind utilizate aparate tehnice de înregistrare, acțiunile fiind întocmite conform prevederilor art. 132/9 alin.8 Cod de procedură penală și care nu cad sub incidența prevederilor art. art.260 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, după cum menționează avocatul.

Cît privește motivele avocatului recurent referitor la faptul că lipsesc date despre sigilarea suportului pe care au fost înregistrate comunicările și păstrarea acestuia la judecătorul de instrucție care a autorizat măsura specială de investigații, după cum prevede art. 132/9 alin. (13) Cod de procedură penală, Colegiul remarcă, că această normă este interpretată eronat de către recurent, deoarece alin.(12) al aceluiași articol indică expres că, *procurorul, după verificarea corespunderii conținutului procesului-verbal și a stenogramelor cu conținutul înregistrărilor, prin ordonanță, decide asupra pertinentei acestora pentru cauza penală și dispune care comunicări urmează a fi transcrise pe un suport aparte*, iar art. 132/9 alin (13) Cod de procedură penală prevede că, *comunicările interceptate și înregistrate se vor păstra integral pe suportul inițial prezentat organului de urmărire penală de către subdiviziunea tehnică. Acest suport se va păstra la judecătorul de instrucție care a autorizat măsura specială de investigații*, pe cînd art. 132/9 alin. (14) indică că, *comunicările interceptate și înregistrate care au fost stenografiate de către organul de urmărire penală și au fost apreciate de către procuror ca fiind pertinente pentru cauza penală se transcriu de către subdiviziunea tehnică din*

cadrul organului de urmărire penală pe un suport aparte, care se anexează la materialele cauzei penale și se păstrează la procurorul care conduce urmărirea penală.

Prin urmare, comunicările interceptate și înregistrate de pe suportul inițial, pînă la aprecierea de către procuror ca fiind pertinente pentru cauza penală, sunt păstrate la judecătorul de instrucție, iar comunicările interceptate și înregistrate care au fost stenografiate și apreciate de către procuror ca fiind pertinente pentru cauza penală se păstrează la procurorul care conduce urmărirea penală, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a cauzei penale pentru examinare în fond, unde se menționează, că corpurile delictelor vor fi prezentate de către acuzatorul de stat în ședințele judiciare (f.d.19,v.4), ultima acțiune realizată conform procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de fond (f.d.131-132, v.4), unde procurorul a prezentat plicul sigilat c/p 2013970412 care conținea patru discuri nr.1247,nr.1248, nr1249 și nr.1250.

Tot la acest capitol, Colegiul susține poziția instanței de apel referitor la respingerea argumentelor avocatului cu trimitere la dispozițiile art.132/4 alin.(10) Cod de procedură penală în condițiile în care această normă instituie interdicția efectuării măsurilor speciale de investigații cu privire la raporturile legale de asistență juridică dintre avocat și clientul său, în tip ce raporturile invocate de apărător nu au avut loc între avocat și client, Chetrușca Margareta neavînd această calitate, inculpata fiind apărătorul fiului acesteia, iar raporturile date nu pot fi considerate legale în condițiile în care implică comiterea unei infracțiuni.

Totodată, neinformarea nici uneia din persoane despre faptul că au fost supuse măsurilor operative de investigație, conform art.132/5 alin.(7) Cod de procedură penală, după cum invocă recurentul, deasemenea nu și-a găsit confirmarea, or, inculpatelor la finisarea urmăririi penale le-au fost prezentate toate materialele cauzei pentru a face cunoștință și la acel moment fiind informate despre faptul că au fost supuse măsurilor operative de investigație și despre faptul că, investigația a fost efectuată de mai mulți ofițeri de urmărire penală.

Mai mult ca atît, toate alegațiile recurenților referitor la acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală expuse supra, nu au fost invocate de către inculpate sau apărătorii lor conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, la etapa prezentării materialelor de urmărire penală, or potrivit art. art. 320 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.*

Referitor la presupusele erori, care ar fi afectat soluția prin faptul că instanța a încălcat principiul prezumției nevinovăției, prin invitarea escortei în sala de judecată pînă la retragerea în deliberare și pronunțarea sentinței, Colegiul conchide

că, instanța de apel corect s-a expus asupra acestora, considerându-le ca eronate, și care nu au afectat soluția în cazul dat, fapt ce se extinde și asupra afirmațiilor recurenților privind inițierea procesului dat ca o linșare publică a unor persoane nevinovate, fără probe și fără respectarea unor cerințe elementare a procesului echitabil, iar Condamnarea E. Roibu s-a făcut doar pentru a permite guvernării ca să raporteze acest fapt autorităților europene, iar presiunea pusă pe seama magistraților antrenați la judecarea litigiului dat a făcut imposibilă păstrarea echidistanței și imparțialității acestora, motive din care au fost adoptate hotărâri vădit ilegale și neîntemeiate, care necesită a fi casate.

Colegiul penal rămîne solidar cu poziția instanței de apel referitor și la respingerea motivelor apărării privind încheierea primei instanțe din 26.06.2014, prin care s-a ordonat căutarea condamnatelor Roibu Elena și Mostovoi-Filimancov Tatiana, și că aceste măsuri urmau a fi realizate în temeiul art.469 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală de judecătorul de instrucție, or în textul normei citate nu este specificat că aceste măsuri urmau a fi realizate de judecătorul de instrucție, iar potrivit dispozițiilor art.342 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asigurătorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată*, prin urmare ordonarea investigațiilor de căutare a condamnatelor a fost legal efectuată de instanța de fond cu respectarea prevederii legale.

Pe această linie de idei, Colegiul penal menționează că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatelor, luînd în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii acestora, care, în ansamblu, resping motivele recurenților precum că acuzarea de stat nu a prezentat instanțelor de fond careva probe incontestabile că, Elena Roibu prin înțelegere cu avocata Tatiana Mostovoi - Filimancov a estorcat și a primit de la familia Chetrușca 2000 de euro pentru pronunțarea sentinței de achitare în cauza penală de acuzare a lui Chetrușca Andrian și Pogriban Vasile. Motivele aduse de recurent precum că instanțele de fond nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărîrii judiciare.

Conform *art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală*, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept atunci

cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Recurenții la baza recursurilor declarate au pus temeiul de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul remarcă faptul că, sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În acest sens, recurenții au invocat că instanța de fond fiind susținută de instanța de apel a reținut din oficiu obiectul juridic special și a atribuit inculpatei Roibu Elena calitatea de autor, astfel, contrar prevederilor art.24 Cod de procedură penală instanțele s-au manifestat ca organ de acuzare, iar inculpatei Tatiana Mostovoi-Filimancov i-au atribuit calitatea de subiect al infracțiunii, care în virtutea activității sale de avocat nu se încadrează în noțiunea de persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul art.123 Cod penal.

Privitor la cele invocate Colegiul concluzionează asupra netemeinicii afirmațiilor respective, deoarece potrivit rechizitoriului care este întocmit în conformitate cu art.296 Cod de procedură penală se indică calitatea participanților care au contribuit la comiterea infracțiunii (autor, complice), prin calificarea acțiunilor inculpatelor potrivit art. 42 alin. (2) și (5) Cod penal, respectiv și art.45 Cod penal, iar prin norma citată - art.324 alin.(3) lit. a) Cod penal se prezumă obiectul juridic special a infracțiunii încriminate inculpatelor, despre care ultimele au fost informate.

De asemenea, la argumentele recurentului Ion Gavriiliuc, referitoare la faptul că, inculpata Tatiana Mostovoi-Filimancov nu poate constitui subiect al infracțiunii imputate acesteia, Colegiul reiterează că, instanța de apel corect a menționat că aceasta exercitînd profesia de avocat din oficiu în baza licenței nr.2425 din 16.12.2012, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este investită de stat să acorde servicii de asistență juridică garantată de stat, în consecință, activitatea acesteia este de interes public, astfel încît, întrunește semnele de subiect activ al infracțiunii de corupere pasivă.

Tot aici, referitor la alegațiile precum că Tatiana Mostovoi-Filimancov acorda servicii de asistență juridică în cauza de învinuire a lui Chetrușca și Pogriban în bază de contract, Colegiul reține, că fiind audiată Tatiana Mostovoi-Filimancov a declarat că a fost desemnată din oficiu în calitate de apărător a lui Chetrușca și Pogriban, fapt confirmat și prin copia mandatului anexat (f.d.164.v.2), prin urmare, indiferent de faptul că aceasta a încheiat ulterior și un contract de

asistență juridică cu Chetrușca și Pogriban (f.d.81,82v.1), în cadrul instanței de fond, Tatiana Mostovoi-Filimancov, anexează mandatul prin care se confirmă ca acesta acorda asistență juridică garantă de stat în baza licenței nr.2425 din 16.12.2012, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova conform art.70 Cod de procedură penală (f.d.164.v.2).

În sensul alin.(2) art.123 Cod penal sunt „*persoane autorizate sau investite de stat să îndeplinească activități de interes public*”: auditorul, avocatul, executorul judecătoresc, expertul judiciar, interpretul și traducătorul antrenați de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, de organele procuraturii, organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, de notari, avocați sau de executorii judecătorești, mediatorul, mandatarul autorizat etc.

Avocatul care acordă asistență juridică la cerere, solicitat să acorde asistență juridică calificată din contul mijloacelor destinate acordării asistenței juridice garantate de stat, realizează latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă în ipoteza în care pretinde, acceptă, primește ori extorcă onorarii de la persoanele care nu dispun de suficiente mijloace financiare pentru plata lor și care întrunesc condițiile stipulate în Legea cu privire la asistența juridică garantată de stat nr.198 din 26.07.2007.

Prin urmare, nu sunt relevante la caz nici alegațiile avocatului recurent Ion Gavriliuc, vizavi de caracterul incomplet al rechizitoriului, referitor la neinvocarea calităților participanților care au contribuit la comiterea infracțiunii, la obiectul juridic și la subiectul infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal.

În speță, după cum s-a menționat mai sus, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Cod de procedură penală, mai mult ca atât acuzatorul de stat în discursul său anexat la materialele cauzei (f.d.216-231,v.4), a susținut învinuirea înaintată, descriind detaliat elementele infracțiunii imputate inculpatelor.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală Colegiul evidențiază, că acesta se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării avocatul recurent Ursachi Alexandru își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatelor, fără a face careva motivare în sensul casării hotărârilor prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicitând achitarea acestora, rezultând din dezacordul cu aprecierea probelor care în opinia recurentului denotă nevinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor alin.(1) pct.11) art.427 Cod procedură penală unul din temeiul recursurilor declarate este „*existența unei cauze de înlăturare a răspunderii penale*”, recurenții invocând ca eroare faptul că, instanța de apel a

inversat motivele expuse de apărare în apel referitor la imunitatea judecătorului, afirmația apărării fiind redată ca una ce nu corespunde normei legale în vigoare la momentul bănuielii apărute față de magistratul Elena Roibu.

La acest capitol Colegiul, reiterează că eroarea descrisă nu se încadrează în temeiul de casare al alin.(1) pct.11) art.427 Cod procedură penală, deoarece sub ipoteza „*există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*” se are în vedere înlăturarea răspunderii penale în cazul amnistiei, grațierii, prescripției tragerii la răspundere penală, lipsa plîngerii prealabile, înlăturarea pedepsei de o nouă lege penală, prin urmare eroarea invocată supra se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală – „*Curtea constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă*”.

Colegiul lecturînd principiile aplicate de către Curtea Constituțională în Hotărîrea nr. 22 din 05.09.2013, pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului, evidențiază că:

„Curtea constată că acordarea dreptului de a porni urmărirea penală împotriva judecătorului exclusiv Procurorului General reduce influența exponenților altor autorități asupra judecătorului. De altfel, avînd în vedere că Procurorul General este membru al Consiliului Superior al Magistraturii, nu poate fi considerat că Consiliul Superior al Magistraturii este exclus în totalitate de la procedura de sancționare a judecătorului.

Curtea constată că investirea Procurorului General cu atribuția de a porni urmărirea penală în privința unui judecător fără acordul prealabil al Consiliului Superior al Magistraturii este justificată de particularitățile investigării cazurilor de corupție, care solicită operativitate și confidențialitate în efectuarea acțiunilor procesuale.

Astfel, se prezumă că toate acțiunile procesuale menționate în articolul 19 alin.(5) din Legea cu privire la statutul judecătorului vor fi efectuate numai după emiterea de către Procurorul General a ordonanței de pornire a urmării penale împotriva judecătorului și, respectiv, efectuarea urmării penale sub conducerea acestuia.”

Deci, din cele expuse, instanța de recurs conchide că, reținerea, arestarea, percheziționare judecătorului Roibu Elena, corect s-a efectuat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile, cînd potrivit art.(19) alin. 4) și 5) din Legea cu privire la statutul judecătorului, *urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvîrșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova,*

precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.”

Prin urmare, organul de urmărire penală a acționat în cazul infracțiunii comise în flagrant, toate acțiunile procesuale menționate în art. 19 alin.(5) din Legea cu privire la statutul judecătorului, au fost efectuate numai după emiterea de către Procurorul General a ordonanței de pornire a urmăririi penale (f.d.3,v.1), iar norma art.19 alin.(4) al Legii cu privire la statutul judecătorului, permite Procurorului General de a iniția urmărirea penală în cazul infracțiunilor prevăzute de art.324 Cod penal, indiferent de caracterul flagrant al acesteia, textul normei diferențiind dreptul de pornire a urmăririi penale în cazul infracțiunilor prevăzute de art.324 și 326 Cod penal, de celelalte infracțiuni flagrante.

Astfel, prevederile art.19 alin. 4) și 5) din Legea cu privire la statutul judecătorului produc efecte juridice nefiind recunoscute neconstituționale de către Curtea Constituțională.

Referitor la percheziția corporală a Elenei Roibu, Colegiul reține că instanța de apel just a invocat că, la efectuarea percheziției nu au participat persoane de sex opus inculpatei, percheziția nu a fost efectuată într-un loc public, ceea ce a exclus orice posibilitate de înjosire a acesteia, iar măsurile date erau imperios necesare în condițiile în care organul de urmărire penală nu cunoștea locul aflării mijloacelor bănești primite de inculpată.

Mai mult decât atât, perchezițiile efectuate la domiciliul Elenei Roibu și examinarea corporală a acesteia au fost declarate legale prin încheierile irevocabile ale judecătorului de instrucție din 25.10.2013, care, după cum s-a menționat mai sus nu a fost contestate conform art.313 și art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, inculpata fiind prezentă în cadrul dezbaterilor la emiterea încheierilor menționate și făcând cunoștință cu materialele cauzei la finisarea urmăririi penale.

Din cele expuse se constată că, în speță nu s-a regăsit nici eroarea invocată de recurenți prevăzută la art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală – „*instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*”, deoarece Colegiul consideră că la caz dispozițiile Convenției și implicit precedentele judiciare create de CtEDO nu sunt aplicabile speței, neconstatându-se careva încălcări ale drepturilor și libertăților inculpatelor.

Rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art.414-419 Cod de

procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată de menținere a sentinței și în cauză nu s-au comis erorile de drept la care se face referință și prin urmare nu există temei pentru casarea a hotărîrilor adoptate, Colegiul considerînd că recursurile necesită a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrilor contestate.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,-

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Ion Gavriiliuc în numele inculpatelor Tatiana Mostovoi-Filimancov și Elena Roibu, a avocatului Alexandru Ursachi în numele inculpatei Elena Roibu, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui Roibu Elena și Mostovoi-Filimancov Tatiana, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 07 iulie 2015

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun